

[Sundhedsministeren]

bistand til at afklare dette og øvrige spørgsmål under den kommende udvalgsbehandling.

Som sagt bliver vi også nødt til at drøfte de samlede udgiftsmæssige konsekvenser af de af oppositionen stillede forslag.

Hanne Andersen (S):

I 1986 var patientforsikring på Folketingets dagsorden første gang, og det var helt naturligt for patientforsikring hører nemlig sammen med sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Vi fik Patientklagenævnet, men ikke patientforsikringen – endnu da.

Tiden har vist, at der er brug for patientforsikring. Lovforslaget har været på dagsordenen flere gange. Regeringen fremsatte forslaget, da den kunne lide det. Siden har Socialdemokratiet og SF fastholdt det.

Forslaget handler om at sikre patienter uden dermed at fratage medicinalpersoner ansvarsfølelse eller forhindre dem i at udvikle behandlingsmetoder.

Patienter har stor tillid til sundhedsvæsenet. De har også store forventninger, dog ikke større forventninger, end de bliver stillet i udsigt. Den eneste forventning, patienter ikke har, er, at lidelsen bliver værre efter behandlingen. Det sker dog – og vi kender eksemplerne.

Fejl kan ikke altid føres tilbage til en bestemt medicinalperson, men skaden kan alligevel være stor. Medicinalpersoner er naturligvis ikke kyniske over for hændelige uheld. De vil selvfølgelig hellere se et godt resultat i stedet for et resultat, der giver patienten nye lidelser eller handicap. Det vil klæde Folketinget, om patientforsikring nu vedtages. Der er snakket længe, og patienter og medicinalpersoner venter utålmodigt.

Beslutningen kan betyde opstramning, f.eks. således at nødvendige røntgenfotos tages, at specialisten tilkaldes, at diagnosen bliver korrekt. Det kan betyde, at der gøres en alvorlig indsats mod stafylokokkernes hærgen, de stafylokokker, der invaliderer folk og ødelægger det gode resultat. Der spares ofte på kronen, mens millionerne ruller.

Selvfølgelig prøver alle at gøre skaden god igen, men det lykkes desværre ikke altid. Under alle omstændigheder tager det lang tid, og patienter bliver tvunget ud af arbejdsmarkedet, får store ekstraudgifter til medicin og behandling resten af livet.

Socialdemokratiet har ved de tidligere behandlinger af lovforslaget haft bemærkninger til dele af forslaget: bagatelgrænsen på 20.000 kr., 3-måneders-perioden, de psykiatiske patienter og organisationen af patientforsikringsforeningen. Der er ikke grund til at gentage dem her i dag; vi vil tage spørgsmålene op i udvalgsarbejdet.

Til sidst vil jeg blot gøre et par bemærkninger til regeringens ændrede holdning til økonomien. Dengang regeringen kunne lide forslaget om patientforsikring, havde regeringen en løsning på økonomien. Nu, hvor regeringen tror, den ikke kan lide forslaget, er økonomien blevet en uoverstigelig hindring. Dog synes jeg, at det er dejligt at høre fra ministeren i dag, at man er åben for at tage drøftelsen op på ny. Vi har i hvert fald ingen problemer med det regnestykke, der tidligere blev sat op af regeringen.

Jeg vil gerne understrege, at patientforsikring, som det var tanken fra starten, skulle betyde tryghed til de tillidsfulde patienter og forbedre den forringede livskvalitet, der desværre rammer de patienter, der rammes af et hændeligt uheld. Derfor vil vi opfordre til, at forslaget vedtages nu, og vi er glade for, at ministeren har meldt mere positivt ud end tidligere.

Karen Højte Jensen (KF):

Ja, man kan såmænd blive helt misundelig på Socialdemokratiet, når man hører dets ordfører i denne sag, for det er jo sådan, at man overhovedet ikke fra Socialdemokratiets side føler sig forpligtet til at se på økonomien her.

Det er jo rigtigt, som sundhedsministeren anførte, at vi behandler en række forslag i disse dage, som sammenlagt, hvis de vedtages, betyder store offentlige merudgifter, vel i nærheden af 3/4 mia. kr. Jeg vil gerne appellere til Socialdemokratiet om også at være åben over for at se på økonomien i disse forslag.

I den konservative gruppe ser vi faktisk med stor alvor på den kendsgerning, at dette forslag betyder store udgifter, uden at der er anvist noget som helst om, hvor pengene skal komme fra. Ingen steder kan vi se noget om, om der skal ske besparelser eller omprioriteringer til at dække de nye opgaver. Det er vort udgangspunkt. Vi må have en dialog i gang, hvis Det Konservative Folkeparti skal deltage i behandlingen af disse sager og finde en løsning, og det håber jeg så at Socialdemokratiet og andre par-